

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sig til udflytningstanken. Det var da rart at få en udtalelse her på dette tidspunkt om, hvorvidt SF er modstander af, at man flytter statslige institutioner til provinsen, om det synspunkt, der nu er anlagt her, betyder, at SF ikke mener, at en sådan udflytningspolitik er rigtig både generelt og i det konkrete tilfælde. Man kan få det indtryk, at SF ikke mener, der skal foretages hverken generelle eller konkrete udflytninger.

Derefter spørgsmålet om personalet: hr. Arne Larsen mener, at der i styringsrapporten skulle være nævnt en personaleforøgelse på ca. 25 pct. Lad mig her sige, at jeg utrykkelig har tilkendegivet, at jeg ikke har taget stilling til, om en personaleforøgelse overhovedet bliver nødvendig, og altså ikke accepteret en personaleforøgelse som følge af udflytningen. Det er ganske dræbende for udflytningstanken, hvis man i øvrigt er tilhænger af den, at enhver udflytning skal betyde en eller anden form for betydelig personaleforøgelse; det er et af de forhold, der er med til at slå den tanke i stykker.

Men vi kan ikke se bort fra, at netop loven om offentlige veje har betydet for vejdirektoratet en aktivitetsudvidelse derved, at man overtager ca. 4.500 km veje, som man ikke har været vejbestyrelse for på et tidligere tidspunkt; det er naturligvis udtryk for en vis aktivitetsforøgelse, som måske kan smitte af på en personaleforøgelse. Men man må ikke sammenblende denne aktivitetsforøgelse som anledning til en personaleforøgelse med udflytningen som anledning til en personaleforøgelse.

Må jeg ud over det sige, at det er tilkendegivet over for personalet, at vi vil gøre vores yderste for at skaffe den del af personalet, som ikke ønsker udflytning, ansættelse andre steder. Må jeg endvidere sige om personalets deltagelse, at her var hr. Arne Larsens fremstilling ret ensidig, og det er hr. Arne Larsen formentlig selv klar over. På det tidspunkt, hvor jeg opfordrede personalet til at deltage i beslutningsprocessen, fik jeg frem et stemmetal — så vidt jeg husker, var det den 9. december 1971 — på 37 ud af 212 stemmeberettigede — hr. Arne Larsen kender selv stemmetallene, jeg kan se, at han har dem liggende foran sig — og af disse 37 var, så vidt jeg husker, ca. 60 pct.

for den ene by og ca. 40 pct. for den anden by. Det er vist rigtigt at sige, at stemmedeltagelsen ikke var særlig betydelig og resultatet derfor ikke kunne tillægges særlig vægt, og at afstemningsresultatet som sådant ej heller var særlig markant.

Man gentog så afstemningen en 3 ugers tid senere, og da var tallet gået op fra 37 til 57. Det var stadig væk de samme 2 byer, som var inddraget, og forholdet var stadig ca. 60:40. Endelig fik jeg den sidste eftermiddag, inden sagen skulle indstilles til regeringen, et nyt afstemningsresultat, der viste, at man nu var nået op på 67, stadig væk af de 212, og her var til gengæld afstemningsresultatet meget markant. Heroverfor lå en indstilling 3 dage tidligere fra institutionen som sådan om en anden by.

Jeg nævner bare disse ting for at vise, at det måske ikke er helt så enkelt, som hr. Arne Larsen stiller det op her.

Lad mig sige til sidst om trafikdirektoratet, som hr. Arne Larsen nævnte, at der er tale om et trafiksikkerhedsdirektorat. Det henhører ganske vist ikke under mit ressort, men under justitsministerens, men jeg kan da godt sige, at der er nedsat et udvalg til at overveje organiseringen af et sådant trafiksikkerhedsdirektorat, og heri vil ministeriet for offentlige arbejder, hvilket vil sige vejdirektoratet, naturligvis få sæde med henblik på at afgøre de afgrænsningsproblemer, der måtte være mellem vejdirektoratet og et sådant trafiksikkerhedsdirektorat.

Arne Larsen: Når et folketingsmedlem ønsker en sag behandlet og grundigt belyst, er han vel pisket til ved en eller anden anledning under lovgivningsarbejdet at tage en sådan sag frem i folketinget, og derfor finder jeg, at ministerens bemærkninger om, at alt det, jeg har stået og snakket om, ikke vedrører lovgivningen, er meget forkerte. Det vedrører i høj grad lovgivningsarbejdet og vejlovene og deres administration, og jeg føler mig overbevist om, at jeg har ret til at tage det op her. Hr. Bilgrav-Nielsen tog jo også problemet op her i tirsdags, og da havde ministeren ingen indvendinger.

Ministeren spørger, hvilken stilling SF tager til udflytning, og hertil vil jeg da sige, at SF selvfølgelig ikke til enhver tid vil modsætte sig udflytning af direktorater, styrelser, eller hvad det nu kan være. Vi